

MỘT NGƯỜI QUẢN GIA

(Lc 16,1-13)

*Bùi Ninh**Vừa phải*

1- Một người quản gia phung phí bạc tiền của người chủ nhà. Đến khi biết
 2- Người đời thật khôn con cái phần hồn chẳng hề khéo bằng. Các con nhớ
 3- Người nào hiền lương trung tín chuyện thường việc trọng giữ lời. Nếu ai nuốt

là sắp bị loại ra liền toan tính xa. Anh ta nghĩ là cuộc đất thì
 rằng sức tiền vạn năng mà không vĩnh hằng. Nên đem số tiền kết lấy bạn
 lời những chuyện nhỏ với chuyện to để đời. Ai không tin thành đối với chuyện

lười ăn mày hổ người. Liền gấp cho mời những người thiếu nợ tính toán theo thời.
 hiền mua liền triệu thiên. Phòng lúc không tiền ai đời thánh thiện đón rước ngay liền.
 đời đâu còn lòng thanh. Nên khó trao dành những điều quý thật lỡ mất sao đành.

Nhanh, xác tín A Bm⁷ E F#m A D

ĐK- Không gia nhân nào cùng làm tôi được hai chủ, hoặc ghét người này để lòng

A Bm E A E A Bm⁷

yêu mến người kia (mến người kia). Anh em không thể vừa làm tôi tiền với

E F#m A E A D A

của, lại cũng tôn thờ và hằng yêu mến Chúa Trời (mến Chúa Trời).